

РЕШЕНИЕ

№ 21137

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4430** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 и ал. 4 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ). Образувано по жалба на А. А./А. А., гражданин на Сирийска А. Република, [дата на раждане] в [населено място], подадена чрез адв. Б. Б. с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис1, срещу Отказ за издаване на виза тип „D“ по заявление № 25001955/27.07.2025 г., издаден от М. Г. - завеждащ "Консулска служба" в [населено място], Й., на основание чл. 10, ал. 1, т. 9 и т. 17 ЗЧРБ.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен - издаден е в нарушение на изискванията за форма (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила (чл. 35 и чл. 36 АПК) и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че отказът представлява необоснована намеса в личния живот на жалбоподателя. Семейната връзка със сина му (И. А. – български гражданин) е безспорно доказна с официално удостоверение от [община]. Административният орган е основал акта си на необосновано приложена презумпция, че средствата на сина на жалбоподателя няма да бъдат достатъчни, с което е нарушено изискването за индивидуална оценка на всяко отделно заявление. Жалбоподателят се позовава на практика на ЕСПЧ (В. , С., R. da S., S.), според която държавата има позитивно задължение да съдейства за семейното единство, а всяко ограничение трябва да бъде пропорционално и обосновано от обществения интерес, какъвто в случая не е доказан. Отделно се твърди, че в преписката липсват данни за проведена задължителна съгласувателна процедура и становища от компетентните органи (ДАНС/МВР), изискуеми по чл. 20 от Инstrukция № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г. Жалбоподателят оспорва извода в акта за липса на

средства за издръжка, на който противопоставя наличните по делото и представени пред органа доказателства за осигурено жилище, банкови документи и документи за извършвана стопанска дейност от сина И. А.. В тази насока жалбоподателят акцентира, че не му е указано, че документите се считат за недостатъчни. Допълнителни аргументи са изложени в писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът - завеждащ "Консулска служба" в [населено място], Й., не изразява становище по жалбата, вкл. с писмото, придружаващо административната преписка.

Административен съд София – град, Трето отделение, 75-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 27.07.2025 г. жалбоподателят А. А. е подал заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, регистрирано под № 25001955. Към заявлението са представени следните документи: национален паспорт, издаден от компетентните власти на С.; декларация от сина му И. А. А. и негов документ за самоличност, договор за наем, извлечение за наличност по банкова сметка, удостоверение за актуално състояние на „Ротана София 1“ ООД, чиито управител и съдружник е И. А. А., декларация за предоставяне на адрес за пребиваване по смисъла на параграф 1, т. 20, буква „б“ от Допълнителните разпоредби на ЗЧРБ.

На 15.03.2026 г. е издаден оспореният в настоящото производство Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип "D", издаден от М. Г. - завеждащ "Консулска служба" в [населено място], Й..

Отказът е обоснован от правна страна с разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 9 и т. 17 ЗЧРБ, а като фактическо основание за приложението им е посочено следното: не доказва достоверно условията на заявеното пребиваване. Ненадеждни доказателства, че апликантът или синът му разполагат със стабилни, предвидими и достатъчни финансови средства, които ще позволят покриване на разходите за издръжка на апликанта за срока на пребиваването му на територията на Република Б. без да прибягва до системата за социално подпомагане, така и на останалите членове на семейството му.

В настоящото производство са изискани документите във връзка с проведената съгласувателна процедура.

Представено е писмо от ДАНС, в което е посочено, че съгласувателната процедура по заявлението на кандидата е осъществена от СДМ – ДАНС. Налице е положително становище в Националната визова информационна система, тъй като апликанта не е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност.

Представено е и становище от началника на отдел Дирекция „Миграция“, основано на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ. Същото е отрицателно. Посочено е, че е била изискана информация дали синът на апликанта разполага с достатъчно средства за издръжка през периода на пребиваване в Р Б. (наличие на предвидими, достатъчни и сигурни доходи). Установено било, че е предоставена банкова референция на името на И. А. А., като същата банкова сметка е представена и като средства за издръжка за съпругата на И., която кандидатства с № 1954. Не било видно движението по банковата сметка, за да се прецени има ли редовни постъпления, които ще са достатъчни да подсиgurят издръжка. Констатиран е единичен превод по сметката. Изразено е предположение, че тези средства би могло да са предоставени от друго лице и след това да са изтеглени и да са върнати. Според далия становището орган тези данни са показатели, че апликантът няма средства за издръжка през времето на пребиваване на територията на Р Б..

По делото са приети като доказателства представените с жалбата, документите, приобщени с административната преписка, допълнително изисканите становища от ДАНС и Дирекция

„Миграция“. Приети са като доказателства и представените от жалбоподателя в открито съдебно заседание банкови документи и извлечения от движение по сметката на И. А. А..

Административен съд София – град, Трето отделение, 75-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По делото липсват данни за връчване на оспорения отказ. Актът, в който той е обективиран е издаден на 15.03.2026 г., а жалбата срещу него е депозирана по електронен път на 29.03.2026 г., поради което съдът приема, че е спазен срока по чл. 149, ал. 1 АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения отказ и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт. Следователно същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 5 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР, в относимата редакция ДВ, бр. 4 от 2025 г., в сила от 14.01.2025 г.), съгласно който формулярите по ал. 1 – 3 (сред които и тези съгласно приложение № 7 за отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване) се подписват от ръководителя на задграничното представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на отказ на издаване на виза на границата – от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. В настоящия случай административният акт е подписан от М. Г. - завеждащ "Консулска служба" в [населено място], Й., който въз основа на Заповед № 10 от 27.03.2024 г. на посланика на Посолството на Република Б. в А. (л. 37) и Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи (т. 4 от нея, л. 36) е оправомощен да съставя, подписва и връчва отказ за издаване на визи – Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР (ДВ, бр. 55 от 2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), които понастоящем са предмет на регламентация в 34, ал. 3 от НУРИВОВР (ДВ, бр. 4 от 2025 г., в сила от 14.01.2025 г.).

По отношение на останалите основания по чл. 146 АПК съдът намира следното:

Съгласно чл. 34, ал. 3 от НУРИВОВР (ДВ, бр. 4 от 2025 г., в сила от 14.01.2025 г.) отказва се издаването на виза за дългосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б.. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение № 7. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република Б., като се прилага към заявлението и приложените към него документи. Алинея 4 предвижда във формулярите да се посочва основанията за отказа, като се вписват мотивите, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност.

В случая процесният отказ е обоснован с наличието на две основания, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, а именно по т. 9 и т. 17 от закона. Второто основание по т. 17 е мотивирано с възпроизвеждане на законовата норма, а именно „не доказва достоверно условията на заявеното пребиваване“. Липсват каквито и да било установявания, относими към визираната законова разпоредба, въз основа на които органът е достигнал до извод за наличие на основанията по т. 17 на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Поради това съдът намира, че в тази част актът не е изпълнява изискването на чл. 34, ал. 3 от НУРИВОВР, което е проявление на правилото за посочване на фактическите основания като реквизит на акта съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

В допълнение, видно и от становището на Дирекция „Миграция“ искането за издаване на виза е основано на разпоредбите на чл. 15, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 18 ЗЧРБ. За тази цел жалбоподателят е представил пред органа документи от сирийската Дирекция „Граждански въпроси“ към Център за гражданска регистрация на Министерство на вътрешните работи (в превод на български език

на л. 33), от които се установява родствената му връзка с българския гражданин И. А. А.. Тези документи не са обсъдени от органа, а наличието им пряко опровергава извода за липса на „недостовърно доказване“ съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ. Изискването за достоверност на целта на влизането в Б., както и декларирането на верни данни означава представяне на доказателства, които в своята съвкупност следва да обосноват извод за реалност, а не за симулативност на посочените такива в заявлението. По делото липсват каквито и да е данни, които да сочат на симулативност или неистинност на представените документи.

Следва да се отбележи, че липсата на конкретни и логични мотиви, свързани с отказа за издаване на виза тип "D" е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е в унисон с константната практика на Върховния административен съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, навежда и към извод за допуснато съществено процесуално нарушение съгласно чл. 146, т. 3 от АПК, доколкото пречатства правото на защита на засегнатото лице да разбере мотивите на засягащия го негативен за него акт, респ. да организира защитата си срещу него, както обосновано е посочено в жалбата. Наличните по делото доказателства не установяват и основанието по чл. 10, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ, като пряко опровергават констатациите в отказа на ответника в тази насока. Съобразно тях се установява, че синът на жалбоподателя И. А. А. има открита банкова сметка и получава редовни, достатъчни и сигурни доходи. Същият е управител и съдружник с 50 % участие в капитала на „Ротана София 2“ ООД, ЕИК[ЕИК], видно от приложеното по делото удостоверение за актуално състояние. Дружеството се занимава с търговия и е действащо. О. това, съобразно представеното на л. 64 удостоверение И. А. А. се осигурява в предприятието от 01.12.2024 г. Месечният му осигурителен доход е 2 111, 64 евро. Представени са и извлечения от банковата му сметка, открита в банка "ДСК" АД, чиято наличност (25 218,74 евро към 08.04.2026 г. и 24 003,09 евро към 18.05.2026 г.) е достатъчна за осигуряване на издръжката на лицето, баща му, както и на съпругата, която се споменава в становището на Дирекция „Миграция“, но доказателства в тази насока не са представени. Приложеното по делото извлечение за движението по сметката на И. А. А. показва регулярност на приходите за покриване на разходите с трайно положително салдо. Този финансов ресурс, ведно с представения договор за наем на жилище (с площ 128кв.м по нотариален акт, л. 16) подкрепят декларираното пред административния орган, че И. А. А. притежава стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжката на членовете на семейството му, без да се прибегва до системата за социално подпомагане на Б.. Въпросната декларация представлява писмено доказателство по чл. 43 АПК, чиито констатации не са оборени по никакъв начин, а напротив потвърждават се от представените пред съда писмени доказателства. С декларацията И. А. е заявил също, че притежаваните от него средства са в размер не по-малко от минималната месечна работна заплата в Б. за всеки член на семейството поотделно. Декларирано е, че е осигурено жилище за него и членовете на семейството му, находящо се на адрес в [населено място], ул. „К. Б. Г“, [жилищен адрес] за което са представени и съответните документи (договор за наем, нотариален акт, нотариално заверена декларация от собственика на имота по смисъла на § 1, т. 20 от ДР на ЗЧРБ). Нито един от тези документи не е коментиран от административния орган, поради което изводът му за наличие на основанието за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 9 ЗЧРБ се явява необоснован. Това, заедно с положителното становище от

СДМ – ДАНС, не обуславят процедиране в условията на обвързана компетентност, при което административният орган да е длъжен да постанови отказ по заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният административен акт следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип "D". При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на разноски, които възлизат на 5,11 евро – заплатена държавна такса за образуване на съдебното производство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза тип „D“ по заявление № 25001955 от 27.07.2025 г., издаден от М. Г. - завеждащ "Консулска служба" в [населено място], Й..

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за ново разглеждане на подаденото от А. А. заявление за издаване на виза, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на А. А. разноски по делото в размер на 5,11 евро (пет евро и 11 цента).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: